

יום שישי 27 מרץ 2020

סובב הולך 127...

יום אחד פגשתי את שניהם ליד המרכולית: נדר והללי. לבושים בבגדי עבודה ונעולים במגפיים. מלקקים גלידה ונראים מבסוטים.
"מאיפה באים?" שאלתי. "סבתא, ענתה הללי "כל יום שני אני עובדת עם נדר ברפת עוזרת לו להאכיל את העגלות וזה ממש כיף." ואני חשבתי בליבי: איזה רעיון מדהים – צריך למנף אותו. הנה קראו...

"פעם ראשונה שאני מאכילה את העגלים."

נדר, עובד ברפת .
העבודה שלו חליבות, האכלה של העגלות והעגלים, ועוד מגוון עבודות שמתבצעות ברפת בשוטף.
נדר מספר:
"בימים שאני חולב בוקר אז אני מתחיל ב - שתיים בלילה ולאחר החליבה ב - שש בבוקר ממשיך ליום העבודה הרגיל האכלת העגלות וכדומה.
בימים שאני חולב צהריים היום שלי מתחיל בשש בבוקר - כרגיל מאכיל את העגלות וממשיך לשאר העבודות עד שמונה הפסקה לארוחת בוקר.
הללי הצטרפה אליי להאכיל את העגלות אחר הצהריים. כבר כמה שבועות שהיא לא מחסירה ומגיעה בהתלהבות כל פעם ביום שני אחה"צ מחדש.
אני נהנה מכל רגע כשהללי באה לעבוד איתי. מדובר בילדה סקרנית וחרוצה, שואלת הרבה שאלות. כמובן שאני משתדל לענות לה - כמה שיותר מהניסיון שצברתי. מה גם שהללי מקפידה ליצור קשר עם העגלות ומתייחסת אליהן יפה למרות שבהתחלה היא קצת חששה מפניהן. בכל זאת הן כמעט באותו הגובה...
אני חושב שהללי כמו כל ילד או ילדה נהנית מהאינטראקציה עם בעלי חיים.
רוב הילדים היום בכלל ובפרט בקיבוץ, כבר לא באים במגע חיות ואני שמח שאני יכול לתת לה את האפשרות.
בסוף כל יום עבודה אני הולך לישון ולאחר מכן ממשיך ביום יום שלי.

הללי מספרת:
"בעצם, אנחנו על הטרקטור, ואנחנו
מצטלמים לפני שנקרב עם הכף של
הטרקטור את האוכל לפרות.
הצטלמנו כדי שתהיה לנו מזכרת קטנה."

הללי מספרת:

"כאן רואים את הפעם הראשונה שנכנסתי
לבד לחצר של העגלים.
העגלים הגדולים האלה, לא כמו העגלים
שבכלובים.
הם מפוזרים איפה שבא להם.
ואני מה זה פחדתי שמישהו יתקרב אלי
ויעשה עלי קקי."

הללי מספרת:

"בתמונה שרואים אותי עם הרבה עגלים,
כאן זו פעם ראשונה שאני מאכילה את
העגלים, אז נדר צילם, כי למה לא לצלם
פעם ראשונה...?"

הללי מספרת:

"כאן אנחנו מצטלמים לפני שאנחנו מגיעים לעגל שנולד.

אתם יודעים שמאכילים אותו בחלב מיוחד.

אני סתם הצטלמתי לפני שהתחלתי בפעם הראשונה להאכיל את העגל שנולד בחלב מיוחד."

יום שישי 27 מרץ 2020

**שבת שלום !
ובריאות !**